

ΤΡΙΗΜΕΡΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΙΕΡΑΣ ΛΑΥΡΑΣ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ

Από τῆς Κυριακῆς, 4^{ης} / 17^{ης} Δεκεμβρίου 2023 ἕως τῆς Τρίτης 6^{ης} / 19^{ης} Δεκεμβρίου 2023, λαμβάνουν χώραν οἱ ἐορτασμοί τῆς Ἱερᾶς Λαύρας ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, κειμένης εἰς τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ Χειμάρρου τῶν Κέδρων, καταρρέοντος πρὸς τὴν Νεκράν θάλασσαν.

Τὴν Λαύραν ταύτην ἱδρυσεν ὁ ὅσιος Σάββας ὡς Μοναστήριον διὰ τοὺς ἡσυχαστὰς μοναχοὺς, προσελθὼν εἰς τὴν ἀγίαν Γῆν ἐκ Μουταλάσκης τῆς Καππαδοκίας τὸ 456 μ.Χ. καὶ μαθητεύσας ἐπὶ εἰκοσαετίαν παρὰ τοῖς ἀγίοις θεοκτίστῳ καὶ Εὐθυμίῳ τῷ Μεγάλῳ.

Εἰς τὴν Λαύραν ταύτην ὁ ὅσιος κατηύθυνεν εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν καὶ σωτηρίαν χιλιάδας μοναχῶν, ἀναδειχθεὶς φωστήρ τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ μετὰ τοῦ ὁμοπατρίου αὐτοῦ ἀγίου θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου ὑπεστήριξαν στεντορείως τὸ δόγμα τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος τοῦ 451 μ.Χ. Εἰς τὴν Μονὴν φυλάσσεται ἄφθορον τὸ ἱερὸν λείψανον αὐτοῦ, ἐπιστραφέν ἐκ Βενετίας τὸ ἔτος 1965. Ἡ Μονὴ ὑπῆρξεν ἀπαρχὴ πρότυπον τῆς μοναστικῆς ἡσυχαστικῆς ζωῆς καὶ τὸ τυπικὸν τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῆς διεδόθη ἕως σήμερον εἰς ὅλας τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας.

Διὰ τὰς ἐορτάς μετέβη εἰς τὴν Λαύραν ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς σειρᾶς Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, ὁ ὁποῖος προεξῆρξε τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας εἰς τὸ ἐν τῇ Μονῇ παρεκκλήσιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τὴν Κυριακὴν 4^{ην} / 17^{ην} Δεκεμβρίου 2023.

Εἰς τὴν κυρίως ἐορτὴν τῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τὴν Δευτέραν, 5^{ην} / 18^{ην} Δεκεμβρίου 2023, προεξῆρξεν εἰς ὁλονύκτιον ἀγρυπνίαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καὶ Ἀραβοφώνων Ἱερέων τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ καὶ τῆς περιοχῆς Γαλιλαίας καὶ μετεχόντων Ἀραβοφώνων πιστῶν, ψάλλοντος δεξιὰ ἑλληνιστί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεὼν καὶ Ἀγιοσαββιτῶν μοναχῶν καὶ ἀριστερά ἀραβιστί ὁμάδος ἱεροψαλτῶν ἐκ Βηθλεέμ.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Πρωρῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ· διὰ τοῦτο ἠὺφράνθη ἡ καρδίᾳ μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δέ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδέ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν», (Ψαλμ. 15, 9-10)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Σάββας, ὁ γενόμενος ὄργανον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ εὐλογημένῃ αὐτοῦ Λαύρᾳ, ἵνα τιμήσωμεν ἐορτίως τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ θεόφρων Σάββας ἀνεδείχθη τῶν ἀγγέλων ἰσοστάσιος καὶ τῶν ὁσίων ὁμόσκηνος, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς θεόθεν δοθείσης αὐτῷ θείας Χάριτος. Καί τοῦτο, διότι ὡς ἄλλος Δαυΐδ ἀνεφώνει λέγων: «Πρωρῶμην τόν Κύριον ἐνώπιόν μου διά παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μή σαλευθῶ», (Ψαλμ. 15, 8).

Κατά τόν Κύριλλον Σκυθοπολίτην ὁ Πατήρ ἡμῶν Σάββας ἦτο πρωριζμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ μήτρας καί προεγνωσμένος πρό διαπλάσεως ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός αὐτοῦ ὡς ὁ Προφήτης Ἰερεμίας: «Καί ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγει ὁ Ἰερεμίας· πρό τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καί πρό τοῦ σε ἐξελεῖν ἐκ μήτρας ἡγιάκά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε», (Ἰερεμ. 1,4).

Ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ κλήσει ὁ ἱερός νεανίας Σάββας διεξῆλθεν ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος τῶν ἀρετῶν τῶν Ἁγίων, τῶν Δικαίων καί τῶν Ὁσίων τοῦ θεοῦ, γενόμενος ἐναρίθμιος τῆς μοναχικῆς πολιτείας, τῶν πολιστῶν καί μεγάλων καθηγητῶν τῆς ἐρήμου τῆς Παλαιστίνης, Θεοδοσίου, Εὐθυμίου, Θεοκτίστου καί ἄλλων. Ὁ ἀσκούμενος Σάββας ἐν μέσῳ τῶν διακεκριμένων πολιστῶν τῆς ἐρήμου ἤκουε πάντοτε τόν ψαλμῶδόν λέγοντα: «τό δέ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καί ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τούς φοβουμένους αὐτόν, καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καί μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς», (Ψαλμ. 102, 17-18).

Διὰ τῆς ἐν λόγῳ καί πράξει τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ θεσπέσιος Σάββας, ἀφ' ἐνός μὲν, «ὡς τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσεν σὺν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις», (Πρβλ. Γαλ. 5,24)· ἀφ' ἐτέρου δέ κατῴρθωσε τὰς ἀρετάς, διὰ τῶν ὁποίων οὗτος (ὁ Σάββας) προσελήφθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς θείας καί ἐπουρανίους αὐτοῦ αὐλὰς, κατὰ τό εἰρημένον, «μακάριος, ὃν ἐξελέξω καί προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς Σου», (Ψαλμ. 64,5). Καί ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, τοῦ ὁσίου τοῦ θεοῦ, δέν ἐγκατελείφθη ἐν τῷ ἄδῃ, δηλαδή ἐν τῷ τάφῳ, τοῦ ἰδεῖν διαφθοράν, (Πρβλ. Ψαλμ. 15,10).

Ἰδού λοιπόν διὰ τί ὁ θεοφόρος Σάββας συγκατελέγη μεταξύ τῶν ὁσίων καί δικαίων τοῦ θεοῦ καί ἐκλήθη «ἡγιασμένος». Οὗτος διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἡγωνίσαστο καί θαύματα κατεργάσαστο καί τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἀψευδὴς μαρτυρία τούτου ἀποτελεῖ τό πρό τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον καί ὀρώμενον ἄφθαρτον καί εὐωδιάζον ὁλόσωμον αὐτοῦ σκήνωμα.

Ἐν δέ τῷ ἱερῷ τούτῳ σκηνώματι τοῦ ἡγιασμένου Σάββα, ὀρῶμεν τόν νέον ἄνθρωπον, τόν ἐνδυθέντα τόν Χριστόν, ὁ ὁποῖος (νέος ἄνθρωπος) εἶναι νέα δημιουργία, ἡ ὁποία ἐκτίσθη συμφώνως πρὸς τό θέλημα τοῦ θεοῦ, διὰ νά πολιτευώμεθα μέ δικαιοσύνην πρὸς τούς ἀνθρώπους καί μέ ἀφοσίωσιν καί ὁσιότητα ἀπέναντι τοῦ θεοῦ, δηλαδή με ἀρετάς πού εἶναι καρπὸς τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, ὡς παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος: «καί ἐνδύσασθαι τόν καινόν ἄνθρωπον τόν κατὰ θεόν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καί ὁσιότητι τῆς ἀληθείας», (Ἐφ. 4,24).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ζιγαβηνός λέγει: «ὁ μὲν διεφθαρμένος βίος κατὰ διάβολον κτίζεται. Ὁ δέ ἀγαθὸς καί ἐνάρετος βίος κατὰ θεόν, οὗτος (ὁ θεός) γάρ τοῦτον ἐνομοθέτησε καί ὑπέστησε». Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀπώλεια τῆς ἐντός ἡμῶν θείας εἰκόνης εἶχεν ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν

ἀμαρτωλότητα καί ἀθλιότητα τοῦ ἐκπεσόντος ἀνθρώπου. Ὅταν δέ ἐνδυσθῶμεν τόν καινόν ἄνθρωπον, τότε ἀποκαθίσταται ἐντός ἡμῶν ἡ θεία εἰκών, τήν ὁποίαν εἶχομεν ἀπολέσει, ἡ ἀποκατάστασις δ' αὕτη ἀποτελεῖ τό θεόθεν κάλλος τῆς ψυχῆς, τήν δόξαν καί τήν ὁσιότητα τοῦ καινοῦ ἀνθρώπου.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ φωτιστική δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία περιέλαμψε τόν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Σάββαν ἐπεξετάθη εἰς τά πέρατα τῆς Οἰκουμένης, διό οὗτος ἀναγνωρίζεται ὡς Ἀπόστολος καί κῆρυξ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας. «Οὐκ εἰσί λαλιαί οὐδέ λόγοι, ὧν οὐχί ἀκούονται αἱ φωναί αὐτῶν· εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ρήματα αὐτῶν», (Ψαλμ. 18, 4-5, Ρωμ. 10,18), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος ἐπικαλούμενος τόν ψαλμωδόν.

Τοῦτο ἐξάλλου ἐπιβεβαιοῖ καί ὁ ἀξιόπιστος βιογράφος αὐτοῦ Κύριλλος Σκυθοπολίτης λέγων: «Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος καί οὐράνιος ἄνθρωπος, Σάββας ὁ σοφός, κατέστη ἐπιστήμων διδάσκαλος, ὁ τῆς Ὁρθοδοξίας συνήγορος καί τῆς κακοδοξίας κατήγορος, ὁ πιστός καί φρόνιμος οἰκονόμος ἀναδειχθείς, ὁ τά θεία τάλαντα πολυπλασιάσας, ὁ τήν ἐξ ὕψους δύναμιν ἐνδυσάμενος, εὐδοκία τε θεοῦ καί Πατρός καί συνεργείᾳ τοῦ Χριστοῦ καί ἐμπνεύσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ἔρημον πολίσας, τῷ πλήθει τῶν μοναχῶν ἐπτά μοναστήρια ἐν αὐτῇ συνεστήσαντο».

Τόν θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν Σάββαν τόν ἡγιασμένον, τόν παρρησίαν ἔχοντα πρός Χριστόν τόν θεόν, τόν ὁποῖον ἐξόχως τιμᾷ σήμερον ἡ ἀγία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία καί δῆ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων οὐχί μόνον ὡς τόν ὅσιον πολιστήν τῆς ἐρήμου, ἀλλά καί τόν «τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας ἀγωνιστήν», ἱκετεύσωμεν σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅπως αἰτῆται εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, εἰρήνην ἐν τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν καί εἰρήνην παντί τῷ κόσμῳ. Ἀξιωθῶμεν δέ ἐορτάσαι ἐν τῇ ἱερᾷ πόλει τῆς Βηθλεέμ τήν εὐλογημένην τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ γένναν. Ἀμήν. Ἐτη πολλά!».

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς ἀγρυπνίας παρετέθη μοναστηριακή τράπεζα.

Εὐλογῶν τούς Ἁγιοσαββίτας Πατέρας ὁ Μακαριώτατος καί δεχόμενος τάς εὐχαριστίας αὐτῶν καί τοῦ Πνευματικοῦ αὐτῶν Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Λαύρας καί ἐπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα, δοξολογῶν τόν θεόν διὰ τήν κατανυκτικήν ταύτην ἀγρυπνίαν.

Διά τήν ἐορτήν τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν αὐτοῦ, πρῶτον τῆς Μονῆς, «θεόκτιστον», κατὰ τόν Κύριλλον Σκυθοπολίτην ἐτελέσθη θεία Λειτουργία τήν Τρίτην, 6^η/19^η Δεκεμβρίου 2023, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιερέως τῆς σειρᾶς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ τῇ συμμετοχῇ πιστῶν. Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἐτελέσθη πρό τοῦ τάφου τοῦ ἁγίου Σάββα καί ἄνωθεν τοῦ Κοιμητηρίου Μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων Πατέρων τῆς Μονῆς.

Ἡ ἐορτή τοῦ ἁγίου Σάββα ἐωρτάσθη ὡσαύτως εἰς τό παρεκκλήσιον αὐτοῦ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀρχαγγέλων τῶν Ἱεροσολύμων. Εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦτο ἐτελέσθη θεία Λειτουργία τήν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς ὑπό τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου, συλλειτουργοῦντος τοῦ Πρεσβυτέρου π. Νεκταρίου καί προσευχομένων μοναζουσῶν καί πιστῶν.

Εἰς τό πλαίσιον τῶν ἐορτασμῶν τούτων ἐωρτάσθη ἐπίσης ἡ ἐορτή τῆς ἀγίας

ένδόξου μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας τήν Κυριακήν, 4η^ν /17^η Δεκεμβρίου 2023, εἰς τό παρεκκλήσιον αὐτῆς τό ἐντός τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου ἐν Ἱεροσολύμοις δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καί διά θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου καί συλλειτουργοῦντος τοῦ συνεχίζοντος τήν ἀνακαίνισιν τοῦ Ναοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί μετεχόντων πιστῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας